

УТЕХАТА НА ВОЛА НАШИ ПИСАТЕЛИ

Единъ волъ, запрѣгнатъ въ колата, чакаше кротко на малката гара. До него пѣшкваше черенъ, опушенъ локомотивъ.

— Ти, приятелю, каква работа вършиш тука? — попита малко пренебрежително волътъ.

— Движа всичкитѣ тѣзи вагони, дете вие ги пълните съ любеници, — отговори локомотивътъ.

— Че ти толкова ли си силенъ? — погледна го недовѣрчиво волътъ.

— Толкова!

— Чудно! — усмихна се волътъ. — И до сега нищо да не съмъ чулъ за тебе! Всички казватъ: „силенъ, като волъ“.

— Макаръ че казватъ така, азъ съмъ по-силенъ отъ тебе.

Волътъ го изгледа крадешкомъ. „Пъкъ може и по-силенъ да е“, — рече си той. После изведнажъ попита:

— Ами съ какво се хранишъ?

— Съ вжглища.

— Съ вжглища? — ококори се волътъ. — Че какъ ги ядешъ?

— Съ огънь.

— Ти взе да се шегувашъ! — погледна го плахо волътъ. — Азъ те питамъ най-сериозно.

— И азъ най-сериозно ти отговарямъ, — усмихна се локомотивътъ. — Искашъ ли да ти пушна малко врѣла вода?

— Ти съвсемъ за простъ ме вземашъ, — обиди се волътъ. Въ сжщото време отъ едно кранче потече врѣла вода и изпръска краката на недовѣрчивия волъ.

— Брей! — заподскача изплашенъ той. — Полека ще ме попаришъ! — После рече любезно:

— Ела на село да те види и другия добитъкъ. Тамъ никой нѣма да ми повѣрва, като имъ разкажа за тебе.

— Не мога, азъ се движа само по желѣзопътна линия!

— А! — извика зарадванъ во-

Василь Друмевъ

е роденъ презъ 1838 г. въ гр. Шуменъ, а е починалъ въ 1901 г. Написалъ е историческата драма „Иванко“ и повѣстѣта „Нещастна фамилия“. Общограждански комитетъ въ Шуменъ му устрои поминалия месецъ тържество въ негова паметъ. Въ своитѣ две книги Василь Друмевъ изпѣква като голѣмъ родолюбецъ и писателъ съ голѣмо сърдце.

Пеперуда

Милке, Радке, погледнете: чудно живо цвѣте, надъ цвѣтѣта що лети! То прехласнато се спира — сякашъ е поетъ. — Отъ цвѣтѣта пѣсни собира — като него на цѣлъ свѣтъ красотата си раздава. То не търси ни похвали, то не търси нито слава. Но, докоснемъ ли го съ дланъ, то умира, като блѣнъ.

Санда Йовчева

лътъ. — Значи ако господарътъ ти поиска, не можешъ да му откарашъ единъ човалъ жито на Йорговата воденица въ Усоето? — Не мога.

— Че каква работа тогава вършишъ? — попита презрително волътъ и се изпѣчи гордо.

Георги Караславовъ

ДЕТСКО ТВОРЧЕСТВО

Всрѣдъ житнитѣ поля

Люлѣе се морето на зрѣлитѣ нивя. Ведрѣе се сърдцето на майката земя. Въвъ него азъ лежа и слушамъ жална пѣсенъ, на множество селяци подъ свода синъ, небесенъ. Надъ мене жива грива люлѣе се съсъ зракъ, въвъ живостъ се разлива играй, превий се пакъ. Обичамъ азъ, земя съсъ роднитѣ балкани и житнитѣ поля отъ вѣтъръ залюляни. . .

Янко Д. Урумовъ

Юлий.

Месецъ юлий сме сега. Какъ приятно топли слънцето. Градинитѣ сж изпѣстрени съ хубави цвѣта. Полето е цѣло въ зеленина. Гората се отдалечъ зеленѣе. Тихъ приятенъ вѣтречъ люлѣе клонитѣ. Какви крѣпни пѣсни извива славейчето! Каква чудна пѣсенъ разнася овчарската свирка! Всичко като че ли казва: „Днесъ е юлий чудесенъ!“

Ив. П. Рачевъ,

уч. III отд. с. Ясеново

Молитва

Боже мили
Боже, крепко
помогни ми.
Срѣдства,
време харижи ми.
Съ влака бързо
да отида,
при морето въ китна
Варна.
Да слобия,

мили
Боже,
крепко
здраве,
нови сили.
Да забравя
ядъ
и скука,
отъ трудъ тежъкъ
да почина.
Ст. Хр. Атанасовъ
Г. Орѣховица

ЖЕЛѢЗНИЧАРИ!

Посещавайте дрехарския магазинъ „НИРИЛЪ“, ул. ПИРОТЪ № 30 — София, въ който да намѣрите на най-износни цени всички видове дамски, мъжки и детски дрехи. На желѣзничари специални цени. Продажба съ купонъ.

СТИХОТВОРЕНИЯ

ВЛАКЪ

Влакъ предъ гарата протегнатъ.
Празникъ. Слънцето блести.
И народътъ се тълпи.
Той отъ жегата ще бѣга тамъ — на вѣнъ, на вѣнъ, на вѣнъ,

лодъ дърветата, кждето има въ туй горешо лѣто сѣнка и спокоенъ сѣнъ.

А отпредъ на влака, чака горделивата машина.
И кълба отъ димъ изскачагъ и се прѣскатъ надъ кумина.

Ние съ тебе, мой читателъ, ще отидемъ на Владая. Тамъ е толкова приятно! Тамъ на воля ще играемъ! И когато падне мракъ надъ зелената гора, ние съ вечерния влакъ ще се върнемъ у дома.

Влакъ напредъ лети, лети! . . Но машината сама не върви — трѣбва пара. Кой я кара? —

Машинистътъ и огняра. Машинистътъ бди на постъ — той командва всѣки лостъ. А огнярътъ въ потъ облѣнъ, хвърля вжглища въ пещта, че машината реве:

„Знай добре, знай добре, пара трѣбва ми на менъ, много пара и вода. Къмъ Владая влакъ лети. Пжтътъ стрѣменъ е нагоре. И машината сумти и се моли и говори:

„Охъ, не мога, охъ, не мога, оставете ме, за Бога, дѣхъ за малко да си взема!“ А огнярътъ отговаря:

„Нѣма време! Нѣма време! Уморена си, — азъ зная, — и отвръща машиниста. Ще починешъ на Владая, малко тамъ ще те почистимъ и ще ти дадемъ вода.

Да, да, тамъ ще ти дадемъ вода. Ето и Владая. Ето подъ разлистени дървета сѣнки въ близката гора.

Тукъ ще спреме, мой читателъ, тукъ е толкова приятно! И когато падне мракъ надъ зелената гора, ние съ вечерния влакъ ще се върнемъ у дома.

Никола Вапцаровъ

Дѣдо Пело отъ нашето село

Най се слави дѣдо Пело съсъ шкембето си въвъ село. Като кашли, като пѣе, или почне да се смѣе, друса му се тамъ шкембето, сжщо както на прасето, гдето има чичо Нено въ кочината — огоено. Щомъ си сръбне, пъкъ ракия, стѣпва, като чорбаджия. Дѣдо Пело въ празникъ рано, гордо ходи по мегдана за да кажатъ всички въ село: — Погледнете дѣдо Пело, има той глава — дъртака — не за два, а четири крака.

Любомиръ Дойчевъ

Знаете ли, че . . .

— Професоръ Бербиусъ отъ Хайделбергския университетъ е доказалъ, че захарта може да се получи отъ всѣко дърво, а даже и отъ стърготини.

— Пулътъ на конетѣ се мѣри върху артерията на долната имъ челюсть.

— 35 града въ Съединитѣ Щати носятъ името Франклинъ.

— Календарътъ за 1931 година може да се използва отново въ 1942 година.